

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **J. P.**, N. P., *právne zastúpeného JUDr. J. S., advokátom, Š., H.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát**, Pionierska ulica 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-118/DI-2-2009 zo dňa 02. septembra 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/67/2009-34 zo dňa 07. septembra 2010, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/67/2009-34 zo dňa 07. septembra 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-118/DI-2-2009 zo dňa 07.09.2010, ktorým bol v časti zmenený výrok rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom, Okresný dopravný inšpektorát č. ORP-P-560/DI-3-2008 zo dňa 26.06.2009 „..... dňa 25.09.2008 o 16.40 hod. v Obci N. P. išiel pešo po pravej strane

cesty v čase, keď za ním cúval autobus evidenčné č. HE-780AJ, ktorý viedol vodič M. B., kde pred rodinným domom č. 39 spadol na cestu, pričom došlo k jeho zraneniu...“ vypustil a nahradil textom „... dňa 25.09.2008 o 16.40 hod. v Obci N. P. sa ako chodec nesprávne tak, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky tým, že išiel pešo po nesprávnej - pravej strane vozovky v čase, keď za ním cúval autobus zn. SOR, evidenčné č.: HE-780AJ, ktorý viedol vodič M. B., kde pred rodinným domom č. 39 spadol na cestu, v dôsledku čoho došlo k jeho zraneniu ...“ Súčasne časť textu vo výroku rozhodnutia „... podľa § 22 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa obvinenému ukladá ...“ vypustil a nahradil textom „... podľa § 22 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, s prihliadnutím na ustanovenie § 7 citovaného zákona sa obvinenému ukladá sankcia ...“ V ďalšej časti odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že z výpovede žalobcu, ako aj výpovedí svedkov a zo záverov znaleckého dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalobca dňa 25.09.2008 o 16:40 hod. v obci N. P. išiel pešo po pravej strane cesty, teda po strane nesprávnej, čím ohrozoval bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a dopustil sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/, l/ zákona č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Správne orgány na dokazovanie použili všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Hodnotenie dôkazov je vecou správnej úvahy správneho orgánu a ich právne posúdenie tomu aj zodpovedá. Je zrejmé, z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní správny orgán vychádzal a jeho dokazovanie viedlo k správnym záverom, s ktorými sa prvostupňový súd v celom rozsahu stotožnil.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/67/2009-34 zo dňa 07.09.2010 zmeniť a rozhodnutie žalovaného č. KRP-118/DI-2-2009 zo dňa 02.09.2009, ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom, Okresný dopravný inšpektorát č. ORP-P-560/DI-3-2008 zo dňa 26.06.2009 zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. V dôvodoch uviedol, že prvostupňový súd sa dostatočne nevysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a prednesenými na pojednávaní konanom dňa 07.09.2010. Poukázal na to, že v priebehu vyšetrovania na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Humennom navrhoval dôkazy, ktoré považoval za potrebné vykonať a zároveň aj namietal príslušnosť prvostupňového správneho orgánu vo veci konať. Podľa jeho názoru mala byť vec postúpená na konanie Úradu justičnej a kriminálnej polície v Humennom, nakoľko je podľa jeho informácií takýto postup v prípade obdobných dopravných nehôd (stret motorového vozidla s chodcom) obvyklý. Správne orgány, ako aj znalec z odboru dopravy dospeli k záveru, že nedošlo ku kontaktu medzi žalobcom ako chodcom a autobusom, napriek tomu, že ako to vyplýva zo zápisu o ohliadke autobusu „za ľavým zadným kolesom, kde končí kapota a prechádza do zadného nárazníka sa našiel oter o veľkosti 10x20 cm a to v spodnej časti plechu, tesne nad vozovkou a v časti, kde začína zadný nárazník a na zadnom nárazníku, na jeho začiatku boli nájdené kvapky krvi

a oter v šírke 5 cm do výšky prerušovane asi 30 cm.“ Správne orgány a znalec dospeli k záveru, že k oteru na autobuse a kvapky krvi sa naň dostali, keď vodič autobusu žalobcovi poskytoval prvú pomoc, aj keď podľa názoru žalobcu, takýto vznik predmetných stôp z ničoho nevyplýva.

Namietal, že záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 25.09.2008 (v ten istý deň sa stala predmetná dopravná nehoda) jeho matky, ktorý sa nachádza v priestupkovom spise sa nezhoduje s pravdou a jeho matka nikdy takú výpoveď nepodala. Zároveň na uvedenej výpovedi chýba jej podpis. Na rovnaké pochybenie upozornil aj pri svojom zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 25.09.2008, ktoré mal urobiť bezprostredne po nehode. Uvedenú výpoveď nikdy neurobil a rovnako na nej chýba jeho podpis. Bezprostredne po nehode bol po ťažkom otrase mozgu, o čom svedčia lekárske správy. Ďalej namietal čas výpovede vodiča autobusu a čas výpovede sestry žalobcu, kde je rozpor v tom, že napriek tomu, že vodič autobusu vypovedal skôr ako sestra žalobcu, vo svojej výpovedi mal reagovať už na jej výpoveď. Na základe uvedených skutočností má pochybnosti o tom, že vyšetrowanie bolo vedené nestranne, neboli rešpektované výpovede svedkov a pochyboval o objektívnosti znaleckého posudku.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. K tvrdeniu o nedostatočne zistenom skutkovom stave uviedol, že správne orgány oboch stupňov pri rozhodovaní prihliadali na všetky skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie, ako aj výber dôkazných prostriedkov určuje správny orgán. Vyplýva to z vyšetrovacieho princípu, na ktorom je priestupkové konanie v zákone o priestupkoch založené a tiež zo zásady hospodárnosti a rýchlosti konania. K námietke žalobcu o tom, že ani žalobca a ani jeho matka nepodali vysvetlenia dňa 25.09.2008, kde absentujú ich podpisy, pričom podľa žalobcu ide o vymyslené záznamy, ktoré majú spochybniť hodnovernosť ich neskorších výpovedí, žalovaný uviedol, že policajt Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom, ktorý predmetné záznamy spísal, nemal žiaden pomer k veci, ani k samotným účastníkom (žalobcovi a vodičovi autobusu). Žalovaný zároveň poukázal na § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Pre konkrétneho policajta by následky úmyselného protiprávneho konania pri plnení služobných úloh predstavovali neporovnateľne závažnejšie dôsledky, ako zistenie priestupku a jeho páchatel'a. Predmetné záznamy o podaní vysvetlenia boli spracované v rámci objasňovania priestupku, pričom príslušníkom Policajného zboru v tejto časti z interných noriem platných na úseku Policajného zboru nevyplýva povinnosť dať osobám podávajúcim vysvetlenie podpísať spracované záznamy s ich výpoveďami.

K námietke, ako sa mohol vodič autobusu vyjadrovať k výpovedi sestry žalobcu, keď jej výpoveď v čase keď sa ku nej vyjadroval ešte neexistovala (vodič autobus vypovedal dňa 26.05.2009 o 14:00 hod. a sestra žalobcu vypovedala dňa 26.05.2009 v čase o 14:25 hod.), žalovaný uviedol, že došlo k zrejmej nesprávnosti, resp. ku chybe v písaní v dátume a čase podania vysvetlenia vodičom autobusu. Na záver uviedol, že so všetkými ostatnými tvrdeniami a námietkami žalobcu sa žalovaný už zaoberal a vyjadril sa k nim vo svojom rozhodnutí č. KRP-118/DI-2-2009 zo dňa 02.09.2009, resp. vo vyjadrení k žalobe zo dňa 30.11.2009.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zistil, že dňa 25.09.2008 v čase o 16:40 hod. došlo v obci N. P. na mimo nehodovom úseku k dopravnej nehode medzi chodcom J. P. a autobusom, ktorý viedol vodič M. B. Vodič autobusu cúval a chcel zaparkovať pred rodinným domom č. 91, ktorý je oproti rodinnému domu č. 39, kde býva žalobca. V smere jazdy videl vo svojom spätnom zrkadle idúceho chodca, ktorý išiel tým istým smerom ako autobus a chodec išiel po pravej strane vozovky. Pri cúvaní kontroloval pravú a ľavú časť autobusu a následne zbadal, že chodec leží vedľa zadnej časti autobusu v pozdĺžnom smere. Pri ohliadke bolo zistené, že vozovka má šírku 4,6 m a postavenie ľavej strany autobusu bolo 1,5 m od pravého okraja vozovky, teda bol vytvorený dostatočný priestor pre kráčajúceho chodca popri pravom okraji vozovky. Krvná stopa na vozovke bola od pravého okraja vozovky vo vzdialenosti 1,4 m po pravý okraj vozovky, teda nedosahovala ľavý okraj autobusu. Pri ohliadke predmetného autobusu v zadnej časti a spodnej časti autobusu neboli nájdené stopy a otery po kontakte, pričom autobus bol zaprášený. Zadnou časťou autobusu nedošlo k zraneniu chodca. Na ľavej zadnej časti autobusu pred zadným nárazníkom tesne nad vozovkou sa nachádzal oter a na zadnom nárazníku sa nachádzali kvapky krvi, ktoré vznikli, keď vodič autobusu poskytoval prvú pomoc chodcovi. Pri nehode došlo k zraneniu chodca podľa lekárskeho potvrdenia s pracovnou neschopnosťou od 25.09.2008 do 18.11.2008, škoda na autobuse nevznikla, dychová skúška na zistenie alkoholických nápojov bola u vodiča autobusu negatívna a u chodca bola odobratá krv, kde Windmarkovou skúškou na alkohol v krvi bolo zistené 2,63 g/kg. Podozrivý zo zavinenia je chodec, ktorý svojím konaním porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a/ a § 52 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 315/1996 Z.z.“), čím naplnil skutkovú podstatu proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/, l/ zákona o priestupkoch. Uvedené závery vychádzali zo záznamov o podaní vysvetlenia chodca, vodiča autobusu a dvoch svedkýň, ďalej z dychovej skúšky vodiča autobusu a z Windmarkovej skúšky na alkohol u chodca, záznamu dopravnej nehody, zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody, ohliadky predmetného autobusu a z dokumentácie z dopravnej nehody.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia žalobcu zo dňa 25.09.2008 v nemocnici v Snine o 18:50 hod. vyplýva, že žalobca kráčal po pravej strane cesty, popri autobuse spadol smerom dopredu a tiež uviedol, že autobus do neho nenarazil. Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 28.10.2008 žalobcu vyplýva, že dňa 25.09.2008 okolo 16:30 hod. išiel po pravej strane cesty, keďže na tej strane býva, predtým vypil 2-3 fľaše piva. Keď odbočoval domov, bol zrazený autobusom, pričom autobus do neho narazil tesne pri dome, pri bránke a nevie uviesť, do ktorej časti tela. Náraz bol silný a po náraze spadol tvárou dopredu, pričom sa zranil v oblasti tváre a mal škrabance na oboch kolenách. Po páde stratil vedomie a prebral sa až v Snine v nemocnici. Iné skutočnosti z nehody si nepamätá.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia vodiča autobusu dňa 26.09.2008 vyplýva, že v uvedený deň nehody chcel po ukončení práce zaparkovať autobus pred rodinný dom č. 91, kde býva a ktorý je oproti rodinnému domu 39, kde býva žalobca. S autobusom cúval, kde má pripravenú plochu na parkovanie, parkovisko je v smere jazdy. Keď cúval s autobusom, videl ísť po svojej ľavej strane chodca v smere, ktorým cúval. Chodec išiel kývajúci sa a obe ruky mal vo vreckách. Pri cúvaní sledoval ľavú aj pravú stranu. Keď sa pozrel do pravého spätného zrkadla, videl, že má voľný priestor a keď sa pozrel do ľavého spätného zrkadla, chodca už nevidel, okamžite zastavil autobus a vybehol sa pozrieť, kde je. Videl ho ležať vedľa autobusu a to tak, že nohy mal na okraji cesty a v tráve pri ceste a hlavu mal asi 1 meter za ľavou zadnou časťou vedľa autobusu. Pri cúvaní nepočul nijaký náraz do chodca. Podľa jeho názoru, chodec (žalobca) spadol sám a zranenia si spôsobil sám. Na záver uviedol, že autobus bol v dobrom technickom stave a pri cúvaní mu svietilo biele signalizačné svetlo a pípalo cúvacie zvukové zariadenie.

M. M. (sestra vodiča autobusu, býva v rodinnom dome č. 38, ktorý je oproti rodinnému domu č. 39 a vedľa rodinného domu č. 91) do záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 26.09.2008 uviedla, že stála vo dvore, asi 25 m od cesty a pozerala, ako autobus cúva na svoje parkovisko a ako po okraji vozovky, skoro po tráve ide smerom domov chodec J. P., ktorý mal podľa jej názoru vypité a ruky vo vreckách. Chodec išiel tým istým smerom, ako autobus cúval. Pri cúvaní počula, ako autobus píska. Chodec bol už pred domom, kde býva, autobus jej však zakryl výhľad na chodca, nečakane však autobus zastal a videla ako vodič autobusu vybehol von. Následne na to pribehla aj ona za autobus a videla vedľa autobusu ležať chodca a to tak, že hlavu mal vedľa zadnej časti autobusu a nohy v tráve a vodič mu dával prvú pomoc. Nevidela, že vodič zrazil chodca a nepočula ani nijaký iný tupý náraz autobusu do chodca.

A. P. (matka žalobcu, býva v rodinnom dome č. 39) do záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 25.09.2008 uviedla, že dňa 25.09.2008 okolo 16.40 hod. bola pred domom vo vzdialenosti asi 20 m až 25 m od cesty a videla, ako žalobca ide domov po pravej strane po okraji vozovky a tým istým smerom videla, ako cúva autobus. Potom už len videla, ako jej syn leží na ceste za autobusom tvárou k asfaltu. Nevedela uviesť, či autobus narazil do jej syna a do ktorej časti tela a taktiež nevedela uviesť, či jej syn spadol sám.

Do zápisnice o podaní vysvetlenia zo dňa 18.02.2009 žalobca uviedol, že v uvedený deň išiel po pravej strane cesty, keďže na pravej strane býva, autobus nevidel a nepočul ani žiadne signálne, zvukové zariadenie autobusu. Bol stále otočený dopredu, išiel po asfaltovej časti, tesne pri trávniku a sledoval svoju cestu, ruky mal voľne, nemal ich vo vreckách. Autobus do neho narazil zozadu, nepamätá si, ktorou časťou do neho narazil, pamätá si len to, že autobus mu narazil do oblasti krížov a po náraze spadol na zem dopredu. Uviedol, že si nepamätá na detaily a na ďalšie skutočnosti po páde na zem si vôbec nepamätá, z bezvedomia sa prebral až v nemocnici v Snine. Pred dopravnou nehodou vypil asi 3 fľaškové pívá v potravinách. Pred dopravnou nehodou videl, že pred ich rodinným domom stojí jeho matka, ktorá všetko sledovala a videla. Na otázku, či videl pred dopravnou nehodou na ceste osobu, ktorá by zabezpečovala cúvanie autobusu a upozorňovala ho na cúvanie autobusu odpovedal, že žiadnu takú osobu nevidel.

Do zápisnice o podaní vysvetlenia zo dňa 04.03.2009 A. P. uviedla, že dňa 25.09.2008 bola v prednej záhradke pred svojím rodinným domom, odkiaľ videla prichádzať žalobcu, ktorý išiel pri pravom okraji cesty a tiež videla, ako cúva autobus, ktorý šiel ticho a videla

tiež, ako autobus narazil do jej syna, do jeho ľavého boku, ktorý potom po náraze spadol na cestu. Prišla k synovi a následne na to pribehol aj vodič autobusu.

Dňa 11.03.2009 bola uskutočnená rekonštrukcia dopravnej nehody. Zo znaleckého posudku č. 8/2009 Ing. L. S., znalca z odboru cestnej dopravy vyplýva, že **z technického hľadiska nemohlo dôjsť na danom mieste a v danom čase k stretu autobusu a chodca. Počas rekonštrukcie dopravnej nehody a pri vypracovaní znaleckého posudku nevyšli najavo dôležité skutočnosti pre objektívne posúdenie danej veci.** Zo znaleckého posudku č. 35/2009 MUDr. V. V., znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia vyplýva, že poranenia žalobcu – zlomeniny kostí tváre vznikli pádom na zem. Z lekárskeho hľadiska ide o ťažké zranenie a došlo k vážnej poruche zdravia. Zranenia – zlomeniny tvárových kostí vznikli pri páde žalobcu na zem. Na tele žalobcu neboli pri lekárskejších vyšetreniach zistené nijaké zranenia, ktoré by nasvedčovali pre náraz autobusu do chodca a žalobca sa tiež nesťažoval na zdravotné ťažkosti, resp. zranenia, ktoré by prípadne mal od nárazu autobusu. Žalobca mohol spadnúť sám, v stave ťažkého stupňa opitosti, v ktorom sa žalobca v čase úrazu nachádzal a ktorý tak mohol byť príčinou pádu žalobcu.

Do zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 04.05.2009 o prejednaní priestupku žalobcu proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v prvom stupni žalobca uviedol, že sa necíti byť vinný z priestupku a trvá na tom, že bol zrazený autobusom. Žiadal o vypočutie svedkyne M. Š. Jeho právny zástupca navrhol vykonať konfrontáciu vodiča autobusu vo veci jeho pokusu o ovplyvňovanie osoby žalobcu a jeho sestry M. Š., aby vzal žalobca vinu na seba. M. Š. do zápisnice o podaní vysvetlenia dňa 26.05.2009 uviedla, že pracuje ako zdravotná sestra na chirurgii v Humennom, kde ju dňa 29.09.2008 navštívil vodič autobusu a povedal jej, že zrazil žalobcu autobusom, vie, že je vinný, ale chcel aby sa dohodli a žiadal ju, aby presvedčila brata, aby povedal, že ho nezrazil, ale že sám spadol pod autobus, lebo by mu hrozili až dva roky väzenia. Keď to urobí, je ochotný dať žalobcovi 4 až 5 tisíc slovenských korún za škodu, ktorú mu spôsobil. Následne išli navštíviť aj žalobcu, ktorý ležal v nemocnici a aj jeho požiadal, aby sa dohodli. Vodič autobusu do zápisnice o podaní vysvetlenia dňa 26.05.2009 akékoľvek ovplyvňovanie odmietol. M. Š. stretol pri návšteve žalobcu na chirurgii v Humennom a pri návšteve sa rozprávali o tom, že sú susedia a nemali by si navzájom robiť problémy. Rozhodne odmietol akékoľvek ovplyvňovanie. Podaním zo dňa 28.05.2009 žalobca navrhol vykonanie ďalších dôkazov vo veci, a to výsluch lekárov, ktorí môžu potvrdiť, že vodič autobusu navštívil M. Š. v nemocnici a zároveň namietal závery znaleckých dokazovaní.

Rozhodnutím o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom, Okresný dopravný inšpektorát č. ORP-P-560/DI-3-2008 zo dňa 26.06.2009 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/, l/ zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku a podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 33,- €. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca dňa 25.09.2008 o 16:40 hod. v obci N. P. išiel peši po pravej strane cesty v čase, keď za ním cúval autobus a pred rodinným domom č. 39 spadol na cestu, pričom došlo k jeho zraneniu. Kontakt chodca s autobusom nebol dokázaný. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodlo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, krajský dopravný inšpektorát rozhodnutím č. KRP-118/DI-2-2009 zo dňa 02.09.2009, ktorý napadnuté prvostupňové rozhodnutie zmenil len z dôvodu upresnenia opisu spáchania skutku a zároveň z dôvodu upresnenia zákonných ustanovení zákona o priestupkoch, inak nezistil dôvod na jeho zrušenie.

Zákon č. 315/1996 Z.z. v ustanovení § 1 upravuje premávku na pozemných komunikáciách (ďalej len „cestná premávka“), práva a povinnosti fyzických osôb, fyzických osôb oprávnených na podnikanie a právnických osôb, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí na úseku cestnej premávky.

Podľa § 3 ods. 1, 2, písm. a/, b/ zákona č. 315/1996 Z.z., *účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky* ustanovené v tomto zákone a vo všeobecne záväznom právnom predpise vydanom na jeho vykonanie (§ 130 ods. 2). *Účastník cestnej premávky je ďalej povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky;* pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému a dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke a svojim schopnostiam, dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. chodec je povinný používať predovšetkým chodník. Po chodníku sa chodí vpravo. Tam, kde chodník nie je, alebo kde je neschodný, chodí sa po ľavej krajnici, tam, kde nie je krajnica alebo kde je krajnica neschodná, chodí sa čo najbližšie pri ľavom okraji vozovky. To platí aj pre chodca, ktorý nesie predmet, ktorým by mohol ohroziť premávku na chodníku alebo na krajnici. Iní účastníci cestnej premávky než chodci nesmú chodník používať, ak dopravnou značkou nie je určené inak.

Žalobca v odvolaní v podstate namietal nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci, preto najvyšší súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny (priestupkový) spis je zrejmé, z akých dôkazných prostriedkov správne orgány pri svojom rozhodovaní vychádzali a dospeli k záveru, že žalobca sa dopustil priestupku, ktorý mu bol kladený za vinu tak, ako bol špecifikovaný v napadnutých rozhodnutiach. Ich rozhodnutie a záver je založený na zázname dopravnej nehody, zápisnici o ohliadke miesta dopravnej nehody, fotodokumentácii, znaleckých posudkoch. Podľa záverov z vykonaných simulácií a výpočtov, uvedených v znaleckom posudku č. 8/2009, ktorý vypracoval znalec z odboru cestná doprava, je z technického hľadiska odôvodnené tvrdenie, že k stretu chodca a autobusu v danom čase a mieste nedošlo. Zároveň bola z technického hľadiska vylúčená verzia vzniku dopravnej nehody podľa svedkyne A. P. Podľa záverov znaleckého posudku č. 35/09 vypracovaného znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia vyplýva, že poranenia u žalobcu vznikli pôsobením tupého násillia o širšej kontaktnej ploche spredu na oblasť tváre silou väčšej intenzity a prudkosti, zároveň neboli zistené žiadne poranenia na chrbte alebo drieku, ktoré by vznikli prípadným nárazom autobusu do chodca zozadu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že správny orgán posudzoval predovšetkým porušenie právnych povinností žalobcom, tiež zohľadnil prípadné porušenie povinností druhým účastníkom dopravnej nehody v súvislosti s tým, či manéver cúvania vykonával v súlade so zákonom, keďže vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči chodcom. Zo znaleckého posudku vyplýva, že z technického hľadiska nebola prijateľná technika jazdy vodiča autobusu, keďže počas cúvania bol obmedzený skutočnosťou, že v spätnom zrkadle videl ísť kývajúceho sa chodca. Správne orgány však vzali do úvahy výpoveď vodiča

autobusu, že cúval pomaly, počas celej doby sledoval idúceho chodca a mal dostatočný odstup od chodca.

K námietke žalobcu, že prvé záznamy o podaní vysvetlenia žalobcu a svedkyne A. P. zo dňa 25.09.2008 nie sú pravdivé, odvolací súd uvádza, že službukonajúci príslušník policajného zboru nemal dôvod písať vymyslené odpovede, nakoľko nebol v žiadnom pomere k veci a ani k účastníkom predmetnej dopravnej nehody. Rovnako ani ustanovení znalci neboli v žiadnom pomere k veci ani k účastníkom dopravnej nehody, preto nemali dôvod poskytnúť neobjektívne znalecké posudky.

Oter na autobuse, ktorý sa nachádzal za jeho ľavým zadným kolesom, v spodnej časti plechu na bielom podklade, kde končí kapotáž a prechádza do zadného nárazníka, tesne nad vozovkou o veľkosti 10 x 20 cm (fotodokumentácia v priestupkovom spise), nevznikol pri náraze autobusu do chodca, ale až následne, keď vodič autobusu pribehol pomôcť zranenému chodcovi. Ako vyplýva zo znaleckého posudku č. 8/2009, pri vzájomnom kontakte autobusu a chodca by sa mala otrietť o zaprášený autobus nielen ľavá noha chodca, ale aj ľavá časť tela. Podľa vykonanej simulácie by takýto kontakt autobusu s chodcom nebol možný a bol by v rozpore s konečnou polohou chodca na vozovke po dopravnej nehode zadokumentovanej políciou.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/67/2009-34 zo dňa 07.09.2010 ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 08. novembra 2011

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková